

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

herefter kan sige, at nu ved man da, hvad man har at gaa efter; og der er naturligvis ogsaa mange Kvinder, som vil synes, at det er en Fordel, at der er sikret dem noget i den Tid. Man kan ogsaa sige, at der i denne Bestemmelse er en vis Parallelitet til Værnepligtsbestemmelsen. Men naar jeg har udtalt dette, vil jeg dog sige, at jeg er ikke principielt tilfreds med Bestemmelsen; jeg kan ikke tænke mig at anbefale den som en varig Ordning. Jeg vil gerne i denne Forbindelse med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad der med Henblik paa den nævnte Bestemmelse udtales i Kommissionsbetænkningen:

„Flertallet er enigt i, at det ud fra Nutidens befolkningsmæssige Synspunkter maa findes naturligt, at det offentlige yder al i Anledning af Barnefødselen nødvendig Støtte som en Ret for Moderen, saaledes at der sikres den fødende bedst mulige Vilkaar, Ret til Frihed og Hvile m. v. i passende Tid før og efter Fødselen, og skal derfor henstille, at der gennem en almindelig Lovgivning for alle arbejdende Kvinder søges en Løsning af dette Spørgsmaal.

En Løsning specielt for de kvindelige Funktionærer gennem en Funktionærlov vil efter Flertallets Opfattelse ikke give en saa tilfredsstillende Løsning som en almindelig Lovgivning, idet man ved Indførelsen af Beskyttelsesregler alene for de kvindelige Funktionærer ikke kan lægge den økonomiske Byrde paa det offentlige, men maa lægge den paa Arbejdsgiveren, men herved maa der under naturlig Hensyntagen til denne trækkes snævrere Grænser for den økonomiske Ydelse end muligt gennem en almindelig Lovgivning, hvor den økonomiske Byrde lægges paa det offentlige, ligesom man maa have for Øje, at Paaleggelse af videregaaende Forpligtelser paa længere Sigt vil vanskeliggøre det for de kvindelige Funktionærer at opnaa Beskæftigelse paa lige Fod med de mandlige.“

Jeg kan helt tiltræde disse Udtalelser i Kommissionsbetænkningen, og ud fra de Synspunkter, som er gjort gældende dér, kan jeg for min Del, idet det i hvert Fald næppe inden den 1. April i Aar vil være muligt at faa løst Spørgsmaalet om en almindelig Moderskabshjælp tilfredsstillende, gaa med til den foreslaaede Bestemmelse.

Hvad angaar Lovforslagets Bestemmelser om Handelsrejsende, tror jeg det tiltrænges at faa lovfæstet disse Regler, og

jeg synes, det er ganske overordentlig rimeligt, at man har konciperet Lovbestemmelserne saaledes, at der sikres provisionslønnede Erstatning for Indtægtstab i Tilfælde af Sygdom og andet, akkurat som man har gjort det for ikke-provisionslønnede Funktionærer.

Det ærede Medlem Hr. Hauch var inde paa, at Virksomheder forbød deres Funktionærer at have Bierhverv og andre Hverv, og mente, at man i Udvalget nærmere skulde diskutere, om der burde indføres en Bestemmelse i Funktionærloven til Regulering af dette Forhold, eller om man skulde beholde den nuværende Ordning med privat Aftale. Jeg vil gerne tilsige min Støtte til, at vi faar gennemdrøftet det paagældende Spørgsmaal.

Med Hensyn til det af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft rejste Spørgsmaal om tvungen Voldgift maa jeg sige, at det vilde forekomme mig mærkeligt, om man skulde indføre tvungen Voldgift paa dette Omraade i en saadan Form, at den skulde kunne anvendes paa Konflikter af ganske minimal Betydning, naar man ellers ikke anvender dette System her i Landet.

Den nugældende Funktionærlov har jo nok været i Kraft i 10 Aar, men det har været 10 unormale Aar, og en Del af Lovens Bestemmelser har været sat ud af Kraft. Det er muligt, at der er en hel Del Problemer i Forbindelse med de mindre Virksomheder, saaledes som det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hauch. Jeg vil ogsaa være villig til at gennemdrøfte disse, og samtidig vil jeg rejse det Spørgsmaal, om man ikke burde indføre en Revisionsbestemmelse i Loven netop med Henblik paa, hvordan Loven i normale Tider kan virke for de smaa og mellemstore Virksomheder.

Alvilda Larsen: Den Revision af Funktionærloven, som dette Lovforslag tager Sigte paa, har været efterlyst adskillige Gange. Ved Funktionærlovens Vedtagelse i sin Tid forudsattes denne Revision gennemført paa et langt tidligere Tidspunkt, men Krigen og Besættelsen førte en Udskydelse med sig, og først i Dag, 3 Aar efter Befrielsen, faar vi Forslag til den ønskede Revision. Den har altsaa ladet vente noget paa sig. Til Gengæld kan man vel hævde, at den Tid, vi har haft til at prøve Lovens Bestemmelser, har været tilstrækkelig lang. Vi har haft god Tid til at indhøste Erfaringer med Hensyn til Lovens Virkninger, og vi skulde saaledes i Dag have alle Betingelser for at gennemføre en Funktionærlovgivning, som kan opfylde alle de Krav, man med Rette